

יפהייה ישראלית נמצאה חסרת-הכרה

ד ל י ה

הנודים, אני אהבת אנשים שחיים מחוץ למסגרת החברתית הרגילה, מחוץ למיסך מות המקובלות.

כי דליה שכטר, כמו ידידה החדשים באילה, חייתה כל חייה מחוץ למסגרות המקובלות.

ללא יד מלטפת

יא יצאה מהמסגרות המקובלות של החברה עוד בגיל הגן, שעה שהוריה, לא ויסקף שכטר, החליטו להתגרש, העבירו את הילדה אל הסבא והסבתא.

זוג הזקנים השפיע עליה אהבה, ניסה

ידידה האחרון היה צעיר גרמני, ל מרות שעובדה זו לא נעלמה מעיני מכ ריה הרבים ברחוב דינגוף, לא ראה בכך איש תופעה יוצאת-דופן. כי רוב מכריה של דליה שכטר (21), ידעו כי היא מע דיפה, גברים זרים.

הצעיר הגרמני הכיר איתה בבית-קפה תל-אביבי, הציג את עצמו כסטודנט העומד בפני סיום עבודת-הדוקטוראט. הוא צד את עינה בהופעתו המרשימה, בנימוסיו המהוקף צעים, בגינוני הגיטלמניות שהפגין כלפיה. הוא בחר מקסים, סיפרה דליה לידידה תיה המעטות בכסית, איאפשר להשתח אותו לישראלים גסיה-רוח.

בשבעות האחרונות לפני נסיעתה, נר- אתה דליה תכופות בחברת הגרמני הבלונדי וגבההקומה. מכריה חשבו כי הצעירה ה בודדה מצאה סוד-סוף את הגבר שחיפשה כל חייה, הגיעה אל האושר הנכסף.

לרבים מידידה גילתה כי היתה רוצה לעזוב את הארץ לתקופה ארוכה, להסתור בב בעולם, להכיר מקומות חדשים, אנשים שונים. נמאס לי להיות כאן! הצהירה ב אוזני כל מי שהיה מוכן לשמוע, אני מחפשת מישוהו שיקח אותי רחוק מכאן! אני ידידה חשבו כי משאלתה של דליה עתי- דה להתגשם, וכי הסטודנט הגרמני המק- אבל הגרמני נעלם כלעומת שבא, הש- איר את דליה שכטר בכסית. הוא עזב את הארץ מבלי לומר לה שלום, מבלי להודיע לה שהוא עוזב. כי בניגוד לדליה שכטר הוא לא לקח את העניין ברצינות.

למרות העלבון הצורב, לא יכלה דליה לשכוח את הגרמני הצעיר חטובת-הנוף, בעלת השיער הבלונדי השופע, התבודדה שעות ארוכות בבתי-הקפה של רחוב דינגוף, לא החליפה מילה עם איש. האם רקמה באותן שעות של בדידות את תוכנית הנסיעה, שרק במקרה לא הסתיימה במחוז? האם ניסתה להשיג בחוצלארץ את ידידה הגרמני, שונח אותה לאנחות? האם בלעה דליה את גלולות-השינה בעיירה ה- סיציליאנית הנידחת, מפני שהגיעה למס- קנה כי למרות מאמציה, לעולם לא יעלה בידה לראות שנית את פניו של ידידה הגרמני? איש ממכריה לא יכול היה השבוע לתת על-כך תשובה ברורה, כי לצעירה המסוגרת לא היו ידיים אמיתיים, שבפניהם נהגה להתוודות, אבל בחוג מכריה המצומצם נפוצה הגירסה כי נסיון ההתאבדות בסר ציליה קשור איכשהו בפרשת האהבהים בין דליה שכטר והצעיר הגרמני.

האם רקמה באותן שעות של בדידות את תוכנית הנסיעה, שרק במקרה לא הסתיימה במחוז? האם ניסתה להשיג בחוצלארץ את ידידה הגרמני, שונח אותה לאנחות? האם בלעה דליה את גלולות-השינה בעיירה ה- סיציליאנית הנידחת, מפני שהגיעה למס- קנה כי למרות מאמציה, לעולם לא יעלה בידה לראות שנית את פניו של ידידה הגרמני? איש ממכריה לא יכול היה השבוע לתת על-כך תשובה ברורה, כי לצעירה המסוגרת לא היו ידיים אמיתיים, שבפניהם נהגה להתוודות, אבל בחוג מכריה המצומצם נפוצה הגירסה כי נסיון ההתאבדות בסר ציליה קשור איכשהו בפרשת האהבהים בין דליה שכטר והצעיר הגרמני.

מחוז למסגרת

גרמני לא היה יחידי ברשימת ה ידיו הרבים של דליה שכטר. הצעיר רה ניסתה בכל כוחה להתחבר עם נודים שהגיעו לישראל במסגרת מסע סביב ה- עולם, התחברה אל סטודנטים זרים, ניסתה לתדור אל חברת הדיפלומאטים-הזוטרים המשרתים בקונסוליות בתל-אביב.

אחד מאותם ידידים היה נג'ו'אז כושי צעיר. כמו הגרמני היה גם הכושי אויב, גילה כלפיה אבירות למופת. ההיכרות ה- מיקרת הפכה במהרה לאהבה לוהטת, אולם כמו גברים אחרים התייחס אליה גם ה- בדרך הכושי כאל פרשה חולפת. הוא לא העלה על הדעת, כי הישראלית הצעירה מתייחסת ברצינות ליחסים שנוקמו ביניהם, וכי היא רואה ליחסים אלה תופעה קבועה. למרות שיצא איתה תקופה ארוכה- יחסית, לא היסט לעזוב אותה באופן פתא- מי, לאחר שהכיר צעירה אחרת.

דליה לא היעלמו עם הפתאומי, ירדה אחריו לאילת, נתקלה בו באחד ממר- עדוני-הלילה שם. אילת זה כמו חוצלארץ, נהגה לספר למכריה בתל-אביב, שם יש כל-כך הרבה זרים שבחברתם אפשר לשכוח לרגע את הארץ, ולדמות שאני נמצאת ב- ארץ רחוקה.

תקופה קצרה ניסתה לעבוד במועדון-לילה, בו הופיע ידידה הכושי, עברה משם אל הביטניקים, שהתמקמו לאורך החוף, גילתה נם אצלם עולם מופלא, שלא היה מוכר לה עד כה. הם אנשים נחמדים, חיווה דעתה על

רי עבודה ניאוחים. במשך 4 שעות ארוכות ויקרות ב- שבוע זה, נבצר מאורחי ירושלים התענוג להתנתן-להתגרש-להתחתן, להירשם לניו-יורק. עובדי המועצה הדתית בבירה החליטו לקיים מצוות עשה, שהזמן גרם לה, קיימו שביתת-מחאה על שלא זכו להיסוג כמקובל במשרדי ממשלה וציבור.

המורים איימו השבוע כי ינקטו ב- אמצעים בלתי חינוכיים, יכריזו על שבי- תה כללית אם לא תתקן ההפרשות למורים המוסמכים. התלמידים נשמו ל- רוחה. משרד-החינוך איים על המורים שלא יעזו לבצע את איומם. ברגע האחרון ממש נמנע האסון. האיום לא מומש, ותלמידי הארץ הפסידו חופש. בכל זאת פרצה שביתת מורים בבתי-הספר בבית- שאן. היא נגרמה בגלל איחור קבוע ב- תשלומי משכורת למורים.

שני שרים ומזכיר. אבל גולת ה- כותרת במישור השביתות נשארה שביתתם של פועלי הטקסטיל. פועלי כיתן החמירו השבוע את שביתתם, העמידו משמרות ליד סניפי כיתן בערים, אילצו את ההנהלה לשלוח את פקדי המיפעל לחופשה. ר- זאת, בגלל סירוב ההנהלה להעניק להם פיצויים מוגדלים עם סגירת המפעל בהדר- יוסף.

עד כה הוכיחו הפועלים עקשנות. השר פינחס ספיר נפגש עימם, השר חיים צדוק ניסה לשכנעם, ומזכיר ההסתדרות אהרון בקר דיבר על ליבם. לשאף.

גם פועלי ארגון המשיכו השבוע את שביתתם. גם הם הוכיחו בינתיים כי ידעו לעמוד על דרישותיהם עד הסוף. התעשיי- נים לחצו עליהם. ההסתדרות לחצה. ה- פועלים לא קיבלו מזה לחץ-ידים גבוה. צמרת ההסתדרות התפתה מעיסוקיה ב- חלוקת משמרות בינה לבין עצמה, לקראת ההצגה הגדולה של ועידת ההסתדרות, ו- שלוש פעמים התכנסה הוועדה המרכזת של ההסתדרות לדיון דחוף בענין ארגון. היתה זו הוכחה נוספת לעירעור אימוני של הפועל במסודות ההסתדרות, ועדות לכך שהקשר בין ההסתדרות לעובדים הופך להיות קשר היסטורי בלבד.

המימשל הצבאי

מסוכן פה מסוכן שם

אחד הסיפורים החדשים, באוסף הפולק- לור הנוראי הקשור בשמו של המימשל הצבאי, מספר כיצד חזר סאלח בראנסי לביתו בטיבה. במשך למעלה מחודשיים ישב בבית-שאן, אליה הוגלה לפי צו המושל, כאשר הקים יחד עם חבריו את הרשימה הסוציאליסטית לבחירות לכנסת הששית. בבואו למקום-גלותו נאמר לו כי אסור לו לצאת מתחום העיר, מטעמים של בטחון המדינה.

עד שלפתע הוזמן למשרת בית-שאן, בשעה 11 בלילה, והקצין הודיע לו כי בחצות נפטקת הגליה. בראנסי חשב ש- יוכל להיפרד למחרת היום בצורה נאותה מבעלי המלון הקטן בו התארת (שהתנגדו לתרומות של יהודים וערבים, שהתנגדו לעונש ההגליה). הוא קיווה שמישהו מ- כפרו יבוא לקחתו במכונית. אך מפקד התחנה הסביר לו שעליו לעזוב את ה- עיר באטובוס הראשון, בשש בבוקר. אח- רת — נעצור אותי.

ובצדק, כי מן הרגע שנפטקת ההגליה, הפך בראנסי ארוח ערבי רגיל, שהעיר בית-שאן וסביבתה הן שטח סגור שבבילוי. מציאתו בתוך שטח סגור מסכנת את בטחון המדינה, והוא צפוי למאסר אם ייפתס. צו בערב הראשון. אותה בדיחה עצמה נשנתה בשבוע שעבר, כאשר השת- חרר מנצור קרדוש, האחרון מבין ארבי- עת הגולים של הרשימה הסוציאליסטית. נאמר לו כי עליו לעזוב את ערב מייד בבוקר. לביתו נצצת הגיע עם ערבו, אך הספיק להתיישב בין בני משפחתו, נשמעה נקישת בולת. בפתח ניצב שומר, שביקש למסור לקרדוש צו צאת המפקד הצבאי של אזור נצרת. בצו זה נאמר לו, כי אסור לו לעזוב את נצרת ללא אישור מיוחד מאת המושל.

הנימוק: שמירה על בטחון המדינה. אותו נימוק, שבגללו אסור היה לקרדוש להימצא בתוך נצרת במשך שלושת ה- חודשים האחרונים. בשני המקרים היה זה ניצול ציני ומזיק של בטחון המדינה, כדי לבצע מעשה בעל נימוקים פוליטיים מובהקים.

תנועות

אחרי הקומנדו. צבא סדיר

כיצד מקימים תנועה פוליטית חדשה? כיצד הופכים את 14124 הקולות שניתנו לרשימת הנוגס הזה — כוח חדש לעובדה קיימת גם לאחר-הבחירות?

חברי תנועת העולם הזה — כוח חדש היו עסוקים בשבוע האחרון במתן תשר- בות לשאלות אלה, ולעשרות שאלות אחר- רות שצפו. הנימה העיקרית היתה: הצל- חנו להחזיר קומנדו לכנסת. עכשיו עלי- נו להקים את הצבא הסדיר, שיבטיח את המשך המאבק.

כוחו של חבר פשוט. העקרון ה- יסודי שהינה את חברי התנועה החדשה היה, כי תנועה זו תהיה דמוקרטית בכל מהותה. לא יהיו בה בוסים שיעשו בחברים כרצונם, והמנגנון שיוקם לא יהיה אדון לתנועה אלא משרתה.

אולם כדי שחברי התנועה יוכלו לבחור את מוסדותיהם, יש צורך לקבוע בתחילה מי הם החברים, ואיך יערכו בחירות אלה. דבר זה חייב, שהשלב הראשון של ה- קמת התנועה יעשה מלמעלה, על-ידי המרכז הזמני, בעזרת המערכת לבחירות ואשר ה- ההנהגה, עד לסיום שלב הכינון של ה- תנועה. המרכז קבע גבול לכהונתו: סר- כות 1966, כאשר תכנס הוועידה הארצית הראשונה, לבחירת מרכז חדש.

העבודה המעשית בשלב זה היא הקמת החטיבות האזוריות. בכל מקום-ישוב נות- רו גרעינים של פעילים ואוהדים, שעשו את העבודה במערכת הבחירות ואשר ה- איצו עתה במרכז לכל ישב בחיבור- ידיים. חוף שבוע הוקמו חטיבות רג"ב (רמת-גן-עבתיים-בני-ברק). ירושלים, נתניה ותל-אביב. אחריהם בתור: חיפה, רחובות, אילת, עכו וטבעון.

על אופייה המיוחד של התנועה העידה עובדה פרוזאית: כל מי שביקש להתקבל כחבר התחייב לתרום 15 ל"י לקרן ה- כינון של התנועה. כי בניגוד למפלגות הקיימות, תחייבם תנועת העולם הזה — כוח חדש רק מתרומות חבריה. ממילא יבטיח הדבר, כי הכוח העליון בתנועה זו יהיה החבר הפשוט, שבלעדיו לא תוכל ה- תנועה להתקיים.

עבודה

שובתים

השבוע האחרון כלל בתוכו את השביתות הבאות:

75 עובדי מכון הזרעים ברורים, במסמיה, שבת בגלל סחבת בסייג. עובדי בית-החולים הממשלתי בשער מנשה קיימו שביתת-אוהרה. הנימוק: אי- קיום הבטחה שלם משכורת לעובדים לפי הסיווג החדש.

הנהגים השכירים בחברת מוניות אביב המשיכו גם השבוע בשביתתם, קבלו על קיפוח בתנאים סוציאליים, ביקשו סר-

תנועת

העולם הזה - כוח חדש

מומינה את אוהדיה ופעיליה להשתתף באסיפות הכינון של החטיבות האזוריות, במקומות הבאים:

רחובות והסביבה

האסיפה תיערך ביום ד', 15.12, בשעה 8.30 בערב, בבית התאחדות עולי בוקובינה, נס-ציונה, לרחובות, נס-ציונה וראשון-לציון.

חיפה

האסיפה תתקיים ביום ה', 16.12, בשעה 8 בערב, בבית התאחדות עולי בוקובינה, רחוב פזנר 62.

טבעון

האסיפה תתקיים ביום ד', 22.12, בשעה 9 בערב, בקפה נוה, רח' כלניות, קרית טבעון.

כאסיפות אלה יוכרו רשמית על כינון החטיבות האזוריות, ויחל ברישום חבריהם, תותווה תוכנית פעולה ותיבחרנה ועדות-הביצוע של החטיבות.

האב יוסף שכטר, מתרגם-ספרים ידוע, עמד השבוע לבקר את בתו, ה- שוכנת בבית-חולים איטלקי, הוא נשאר רק לאחר שהתברר כי היא יצאה מכלל סכנה.

העניק לה את מה שהוריה לא הצליחו ל- העניק, אולם הזקנים לא יכלו למלא את מקו- מם של ההורים, שנישאו בינתיים בשניה- שעה שכל בני גילה של הילדה הלכו לגן-ילדים, בילתה דליה את ילדותה בבית סבה, מנותקת מן העולם החיצוני, מסוגרת בתוך עצמה. אבל מצפוניו של האב האינ- טליגנטי לא הניח לו להפקיר את דליה ה- קטנה. הוא העביר אותה למוסד-ילדים של עין-השופט, הפקיד בבנק סכום כסף על שמה. אבל כמו דליה שכטר מסכית, נשארה גם דליה שכטר מעין-השופט מחוץ למסגרת. ילדי המוסד, רבים מהם בנים של משפחות הרוסות, ראו בה ילדה יוצאת-דופן. היא הס- תגרה בתוך עצמה, לא שיחקה עם הילדים, התנגעה אל בית-הזקנים שופע האהבה. סבלה של הבת לא נעלם מעיני אביה. הוא התייעץ עם מנהכים, החליט להעביר את דליה הקטנה למוסד הילדים במגדויל, על-י- כפר-סבא. באותו מוסד עברו על דליה שנות הילדות. היא פגשה במגדויל ילדים אומללים, חסרו יד מלטפת של אב ואם, גדלו בהשגחתם של מדריכים ומחנכים, שלא יכלו למלא את מקום ההורים.

גם השוות במגדויל לא ארכה שנים רבות. הילדה הפרובלמאטית הועברה למוסד אחר, הפעם להדסים, שבו מתחנכים, בין השאר, גם בני המשפחות הרוסות של העילית. אבל גם במוסד החדש, שתנאי טובים יותר משני האחרים, לא מצאה דליה את מקומה.